

[Kjærulff-Schmidt.]

der blev lagt væsentlig mere vægt på konkret at analysere økonomien i de forskellige dele af regeringens planer. På det punkt er jeg meget enig med hr. Erik Holst, som også efterlyste en bedre analyse af de økonomiske problemer i redegørelsen.

Fremskridtspartiet ville også satse meget stærkt på langtidsaftaler om import af elektricitet fra udenlandske a-kraftværker, og vi ville satse meget stærkt på at opfordre elværkerne til langtidsaftaler også om kul- og olieimport i den overgangsperiode, der går, indtil vi eventuelt har vor egen a-kraftproduktion parat.

Vi synes, at den socialdemokratiske regering i stedet for at lægge vægt på sådanne overgangsløsninger lægger for megen vægt på den fremtidige placering af dansk olie og naturgas. Der tales også i redegørelsen om en aktiv statslig deltagelse i efterforskningsvirksomheden, ja, på hele forsyningsområdet, herunder også på distributionsområdet, ligesom der tales om etablering af et statsligt energiudviklingsselskab. Disse planer ville afgjort ikke nyde nogen fremme i en regering, hvor fremskridtspartiet havde et medansvar. Det er nemlig vores opfattelse, at handelsministeriet ikke har nogen som helst mulighed for at gå ind i disse opgaver på en måde, der kan blive tilfredsstillende ud fra en samfundsøkonomisk betragtning.

Jeg kan også i denne forbindelse sige, at vi ser med betydelig skepsis på redegørelsens udtalelser om etablering af fremtidige olie- og gasledninger over hele landet. Vi tror ikke på, at handelsministeriet kan eller bør kaste sig ud i disse projekter, og under alle omstændigheder må forholdet til anvendelse af a-kraft være afklaret, inden der tages sådanne skridt med de to cifrede milliardinvesteringer, som de indebærer.

Jeg vil for det tredje fremhæve, at den politik, der er fremskridtspartiets, og som selvfølgelig også har betydning for energiområdet, er den, at vi mener, der generelt burde føres en langt lempeligere omkostnings- og skattepolitik og en langt mere erhvervsvenlig politik på en række områder, som ville skabe bedre muligheder for erhvervslivet til at foretage det nødvendige udviklings- og forskningsarbejde, end der er under de nuværende forhold. Derfor ville en statslig forskning heller ikke blive accentueret så meget, som det er tilfældet i ministerens redegørelse. Vi må bl. a. også se i øjnene, at selv om vi satte trecifrede millionbeløb ind

på statslig forskning på energiområdet herhjemme, især på forskningen i de supplerende energikilder, er der jo tale om en forskning, som højst vil kunne udgøre en brøkdel af det forskningsarbejde, der foregår i en række andre lande. Det er også grunden til, at vi ville lægge betydelig mere vægt, end regeringen gør det, på researcharbejde og ikke på grundforskning inden for dette felt.

Jeg vil også nævne, at vi i handelsministerens sted ville se det som en opgave at holde op med at lukke udenlandsk forskningsvirksomhed ude fra Grønland, sådan som det har været regeringens politik. Der ligger en bunke muligheder for forskningsprojekter på Grønland, og Danmark bør med kyshånd tage imod, at internationale virksomheder er villige til at gå i gang med en række af disse opgaver. Det bør vi ikke monopolisere som noget, der nødvendigvis skal foregå i landsrådsregie, i statslig regie, eller hvad det nu er for tanker, som præger regeringens opfattelse på dette punkt.

Handelsministeren siger et sted henimod slutningen af sin redegørelse, som for øvrigt er præget af en beklagelig mangel på systematik i betragtning af det store omfang den har, at der må fastsættes en målsætning og et program for udvikling af mindre vindmøller. Jeg drager det frem som et eksempel, fordi jeg synes, denne udtalelse rummer en typisk holdning i redegørelsen og i hele regeringens energipolitik. Fremskridtspartiet mener nemlig ikke, at der skal fastlægges nogen som helst målsætning for udvikling af mindre vindmøller. Vi mener end ikke, at der skal fastlægges et program for udvikling af mindre vindmøller. Hvorfor mener vi ikke det? Fordi vi har det sådan med vindmøller, at hvis de kan fremstilles i tilstrækkelig høj kvalitet, med tilstrækkelig stor ydeevne og til en lønsom pris, skal der såmænd nok være fabrikanter enten i Danmark eller et andet sted på kloden, der begynder at fremstille dem, og der skal såmænd nok være husejere, gårdejere eller andre, som køber dem og stiller dem op, hvad enten regeringen har lavet en målsætning eller et program eller en plan, eller hvad man nu har lavet, for vindmølleområdet. Omvendt kan det også være sådan, at selv om regeringen har lavet nok så mange målsætninger og nok så mange programmer for mindre vindmøller, vil der ikke blive den store udbredelse af disse vindmøller, hvis de ikke er gode og billige nok.

Men sådan har regeringen det altså ikke med vindmøller, den tror om dem, som den